



รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลชัย รัตนสกววงศ์, “ความยินยอมในกฎหมายอาญา”, (วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหา
บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523)
- กลุ่มงานวิจัยปัญหาอาชญากรรม กองวิจัยและพัฒนาสำนักงานแผนงานและงบประมาณกรม
ตำรวจ, รายงานการวิจัยเรื่องปัญหาอาชญากรรมบัตรเครดิตรในปัจจุบัน: สาเหตุและการ
แก้ไข, (กรุงเทพมหานคร: กรมตำรวจ, 2536.)
- “กสิกรฯ ผุดศูนย์กลางเก็บข้อมูลบัตรเครดิต”, น.ส.พ.ไทยธุรกิจไฟแนนซ์ (2 สิงหาคม 2537) : 11.
- โครงการวิจัยเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อการใช้บัตรเครดิตภายในประเทศ หลักสูตรปริญญาโท
สำหรับผู้บริหาร (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530)
- แดงไทยที่หนึ่งในเอเชียแหล่งโง “บัตรเครดิต” น.ส.พ. ผู้จัดการรายวัน (18 มิถุนายน 2537) : 1-2
- จรัสศรี จริยากุล, “มาตรการทางกฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมบัตรเครดิต”,
(วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,
2533).
- จิตรประวดี วรรณะพินทุ, “อาชญากรรมเศรษฐกิจ 1,000 ล้าน”, ผู้นำธุรกิจ ปีที่ 1 ฉบับที่ 6
(มิถุนายน 2530) : 113-120.
- ชมรมตั้ง บ.พีซีซี ทำศูนย์ข้อมูลลูกค้า น.ส.พ. วัฏจักร (หุ้น) 25 ตุลาคม 2537 : 1.
- ชมรมธุรกิจบัตรเครดิต โครงการป้องกันปราบปรามการทุจริต, เอกสารประกอบคำบรรยายเกี่ยว
กับการทุจริตบัตรเครดิต, (กรกฎาคม, 2536)
- ชมรมเร่งตามผลก.ม.บัตร น.ส.พ. วัฏจักร (หุ้น) 25 มิถุนายน 2537 : 8.
- ชูดิมา คำปู้ย, “บัตรเครดิต: เงินพลาสติกในยุคนี้”, สรุปข่าวธุรกิจ ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 (16-31
มกราคม 2533) : 28-36.
- ดวงดาว ประมวลทรัพย์, “ตำนานบัตรเครดิต”, เอกสารภาณีอากร ปีที่ 12 เล่มที่ 135 (ธันวาคม
2535) : 50-57.

- นิตยา ชินวงศ์, “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับบัตรเครดิต”, (วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย 2530)
- “รพท. เตรียมร่างกฎหมายควบคุมธุรกิจบัตรเครดิต”, สยามจดหมายเหตุ ปีที่ 17 ฉบับที่ 34 (21-27 สิงหาคม 2535) : 942-943.
- ปฏิภาณ ศรีสังวาล, “บัตรเครดิตในเมืองไทย”, วารสารการเงินธนาคาร ปีที่ 9 ฉบับที่ 100 สิงหาคม 2533) : 152.
- ปรีชา ประเสริฐ พ.ด.อ., อาชญากรรมบัตรเครดิต (อัคราเนา) กรมตำรวจ 2533
- เปรมจิต แห่ประสพโชค, “ถนนบุคคล: คุณหญิงชดช้อย โสภณพานิช”, เอกสารภาณีอักษร ปีที่ 12 ฉบับที่ 135 (ธันวาคม 2535) : 72-76.
- “พ.ร.บ. บัตรเครดิตละเมิดสิทธิส่วนบุคคล”, น.ส.พ. ชวนเสริมธุรกิจ (5-8 กันยายน 2536) : 1.
- พลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2536)
- ภาณุ รังสีหัทส, “การกระทำความผิดทางอาญาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์”, (วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2533)
- “รายงานพิเศษ เปิดพ.ร.บ.บัตรเครดิตฉบับแรกของไทย 20 ปีและขอความไม่ได้”, วารสารการเงินธนาคาร ปีที่ 12 ฉบับที่ 136 (สิงหาคม 2536) : 201-206.
- รุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์, ออกเช็คอย่างไรจึงไม่ติดคุก พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์วิญญูชน 2536.)
- วิชาญ ฤทธิรงค์, “การทุจริตเกี่ยวกับบัตรเครดิตการ์ด”, วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ปีที่ 16 เล่มที่ 1 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2532) : 139-140.
- ศักดิ์ สนองชาติ คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยสัญญา พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์จักรสานทวงศ์ 2524)
- ศิริพงษ์ วิทวิโรจน์, “บัตรเครดิตธุรกิจที่มีหนี้เป็นเดิมพัน”, เอกสารภาณีอักษร ปีที่ 12 เล่มที่ 135 (ธันวาคม 2535) : 58-61.
- “ศึกเงินพลาสติกครึ่งปีหลังระอุ เหตุมีคู่แข่งลงเดือนตลาดอีก”, เอกฉันทน์แนวหน้า (2 สิงหาคม 2536) : 16.
- สมศักดิ์ สิงห์พันธุ์, คำอธิบายกฎหมายอาญา เล่มที่ 4. (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2522)
- “ส.ศ.ก. หนุนออกก.ม.บัตรเครดิต”, น.ส.พ.คู่แข่งธุรกิจ (18 มิถุนายน 2537) : 14.

- “สรุปบัตรเครดิต,36 เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ”, คู่แข่งธุรกิจ (อภินันท์นาการ พร้อมหนังสือพิมพ์ “คู่แข่งธุรกิจ”รายสัปดาห์ 23 พฤศจิกายน 2536)
- สัญญา สัจวานิช, คำอธิบายกฎหมายอาญาภาคทั่วไปและภาคหนึ่ง แผนกตำราคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520
- สัมฤทธิ์ รัตนคารา, คำอธิบายเจ็ด: ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สมิต, 2534)
- สุเมธ กำพลรัตน์, “การพิสูจน์เจตนาในทางอาญา” (วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527)
- สุวัฒน์ ใจหาญ, คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มาตรา 334 ถึง 336 พร้อมด้วยตัวอย่างและคำพิพากษาฎีกาประกอบ.(กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2532)
- หยุด แสงอุทัย คำบรรยายประมวลกฎหมายอาญา พร้อมด้วย ตัวอย่างประมวลกฎหมายอาญา พิมพ์ครั้งที่ 4 พระนคร : รุ่งเรืองการพิมพ์ 2514.
- _____, คำสอนชั้นปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ กฎหมายอาญา ภาค 2-3 -เล่ม 2 พิมพ์ครั้งที่ 4 พระนคร; โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2515
- อนันต์ จันทร์โอภากร, “ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิต (credit cards) ในประเทศสหรัฐอเมริกา”, วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 16 ฉบับที่ (1 มีนาคม 2529):1-28.
- อรุณรุ่ง เรื่องฤทธิ์, “ปัญหาทุจริตในธุรกิจบัตรเครดิต”, ปนิกะเสริมธุรกิจ ปีที่ 2 เล่มที่ 3 (กรกฎาคม กันยายน 2534) : 12-17.
- อักษรารท จุฬารัตน, คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมสัญญา (กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2526)
- อัมพร ชูบำรุง, อาชญาวิทยาและอาชญากรรม, ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2532
- อัมพร ณ ตะกั่วทุ่ง, คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะตัวเงิน (กรุงเทพมหานคร: ร.พ. สุทธิสารการพิมพ์ 2532)
- อำนาจ ลียาพิทยากุล, “บัตรเครดิต”, ข่าวสารการพาณิชย์ (กุมภาพันธ์ 2516):6.
- ไอสด โกสิน, คำอธิบายและเปรียบเทียบกฎหมายไทยกับต่างประเทศในเรื่องกฎหมายลักษณะพยาน (พระนคร: โรงพิมพ์ไทยเชม 2501)

ภาษาอังกฤษ

- Alperin, Howard J. and Chase, Roland F., The Consumer Law Sales Practices Credit Regulation. vol. 2 St. Paul, Minn West Publishing Co., 1986.
- Barringer, Tamara and Roberts, Berry S., The Credit Card Fraud Act of 1984-Clarification, or Further Confusion, of the Law of Credit Card Fraud ?, American Business Law Journal. vol. 24 (1986) : pp. 449-452.
- Bridge, M.G., Aspect of the Law Relating to Credit Cards in United Kingdom and the United States. Northern Ireland Legal Quarterly. vol. 28 (1988) : pp. 410.
- Caminer, Brian F., Comment, Credit Card Fraud : Neglected Crime. Journal of Criminal Law and Criminology. vol. 76 no. 18 (1965) : pp. 743-762.
- Consumer Credit Act 1974 Sch 2. Part II Credit Cards: distributing Fraud Loss: Yale Law Journal vol. 77 (1968) : pp. 1418-1439.
- Dess, John Woodward, "Consumer Protection:Credit Card Protection under The Truth in Lending Act" North Carolina law Review (vol.49 no.777, 1971.)
- Diamond, Aubrey L. Commercial and Consumer Credit : An Introduction. (London : Butterworths., 1982.)
- Drury, Tony and Ferrier, Charles W., Credit cards. (London : Billing & Son Limited., 1984.)
- Griew, Edward., The Theft Act. (London : Sweet & Maxwell., 1986.)
- Guest, A.G. and Lloyd, M.G., Encyclopedia of Consumer Credit Law Part 2. (London : Sweet & Maxwell., 1975.)
- Frazer, Patrick., Plastic and Electronic and Electric Money, New Payment Systems and their Implication. (Cambridge : Woodhead-Faukner., 1985.)
- Halsbury's Laws of England 4th ed. vol. 11 11.
- "Irresistible Inference of Dishonest Representation.", New Law Journal. (July 9,1981), pp. 725-726.
- Jones, Sally A., The Law Relating to Credit Card. (London : BSP Professional Books., 1989.)
- Katz, Michael., "Federal Prosecution for the Interstate Transportation of Stolen Credit Cards." University of Colorado Law Review. vol. 38 (1966) : pp. 332-343.

- Keil, Charles B., "Special Report : Bank Cards-Collusion, Alteration, Counterfeiting-the Fraud Toll Mounts." ABA Banking Journal. (Sept. 1981). : pp. 61-63.
- Kewley, A., "Dishonesty in Cheque and Credit Card Holder", Journal of Criminal Law vol.48 no.410 (1984) : pp. 338-345.
- _____, "The Dishonest Cheque and Credit Card User". Solicitor's Journal. vol. 127 (Nov. 4,1983.) : pp. 719-720.
- Maffly, Donald H. and McDonald, Alex C., "Comments : The Triparties Credit Card Transaction: A Legal Infant." California Law Review. vol. 48. (1960) : pp. 489-492.
- Martzell, John R., "Credit - Credit Cards - Civil and Criminal Liability for Unauthorized or Fraudulent use." Notre Dame Lawyer. vol. 35. (1960) :pp. 238-246.
- Melhem, Ahmed Al., "The Legal Regime of Payment Cards: A Comparative study between American, British and Kuwaiti Laws, with Particular reference to Credit Cards." (Ph.D. thesis The University of Exeter England., 1990.)
- "National Association of Credit Management Publication" Credit Manual of Commercial laws. (NewYork , 1983.)
- Newdick, Christopher., "The Development risk defence of the Consumer Protection Act 1987." The Cambridge Law Journal. vol. 47 Part 3 (Nov. 1988) : pp. 455-476.
- "Professional, Legal Practice : Consumer Credit Act 1974." Law Society's Gazette. vol. 90, no. 2 (Jan. 1993) : pp. 33-37.
- Ryder, F.R., "Banking : The Credit Card." Journal of Business Law. (1981) : pp. 443-448.
- Samuels, Alec., "Credit Card and Cheque Card Frauds." The Solicitors' Journal. vol. 125, (Nov. 13,1981) :pp. 768-769.
- Sayer, Peter E., Credit Cards and The Law : An Introduction. (London : Fourmat Publishing., 1988.)
- Seder, John W., Credit and Collection. (NewYork : David Makay Company, INC., 1977.)
- Sloan, A. J., The law and Legislation of Credit Card Use and Misuse (Oceana Publication., 1987.)
- Smith, A.T.H., "Cheque Cards and Criminal Deception." The Law Quaterly Review. vol. 93. (July 1977) : pp. 337-341.

Smith & Hogan, Criminal Law 6th ed., (Butterworths., 1988.)

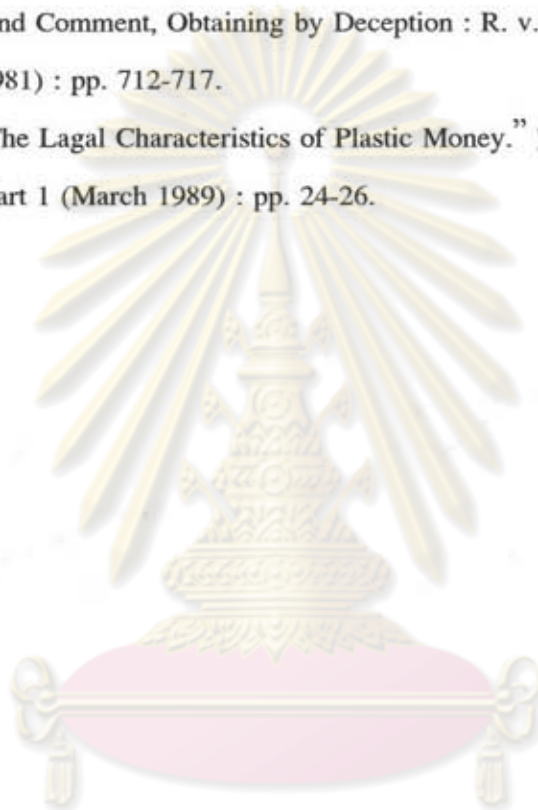
Smith, J. C., "Case and Comment, Obtaining by Deception : Metropolitan Police

Commissioner v.Charles." Criminal Law Review. (1977) : pp. 615-621.

_____, "Case and Comment, Obtaining by Deception : R. v. Lambie." Criminal Law Review. (1980) : pp. 725-728.

_____, "Case and Comment, Obtaining by Deception : R. v. Lambie." Criminal Law Review.(1981) : pp. 712-717.

Thornely, J.W.A., "The Lagal Characteristics of Plastic Money." The Cambridge Law Journal, vol. 48. Part 1 (March 1989) : pp. 24-26.



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก 1

United States of America

TITLE 15 SECTION 1644. Fraudulent use of credit card; penalties

- (a) Whoever knowingly in a transaction affecting interstate or foreign commerce, uses or attempts or conspires to use any counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained credit card to obtain money, goods, services, or anything else of value which within any one-year period has a value aggregating \$1000 or more; or
- (b) Whoever, with unlawful or fraudulent intent, transports or attempts or conspires to transport in interstate or foreign commerce a counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained credit card knowing the same to be counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained; or
- (c) Whoever, with unlawful or fraudulent intent, uses any instrumentality or interstate or foreign commerce to sell or transport, a counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained credit card knowing the same to be counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained; or
- (d) Whoever knowingly receives, conceals, uses, or transports money, goods, services, or anything else of value (except tickets for interstate or foreign transportation) which (1) within any one-year period has a value aggregating \$1000 or more, (2) has moved in or is part of, or which constitutes interstate or foreign commerce, and (3) has been obtained with a counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained credit card; or

- (e) Whoever knowingly receives, conceals, uses, sells, or transports in interstate or foreign commerce one or more tickets for interstate or foreign transportation, which (1) within any one-year period have a value aggregating \$500 or more, and (2) have been purchased or obtained with one or more counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained credit card: or
- (f) Whoever in transaction affecting interstate or foreign commerce furnishes money, property, services, or anything else of value, which furnishes money, property, services, or anything else of value, which within any one-year period has a value aggregating \$1000 or more, through the use of any counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained credit card knowing the same to be counterfeit, fictitious, altered, forged, lost, stolen, or fraudulently obtained...

shall be fined not more than \$10000 or imprisoned not more than ten years, or both.

TITLE 18 SECTION 1029. Fraud and related activity in connection with access devices.

(a) Whoever...

- (1) knowingly and with intent to defraud produces, uses, or traffics in one or more counterfeit access devices;
- (2) knowingly and with intent to defraud traffics in or uses one or more unauthorized access devices during any one-year period, and by such conduct obtains anything of value aggregating \$1000 or more during that period;
- (3) knowing and with intent to defraud possesses fifteen or more devices which are counterfeit or unauthorized access devices; or
- (4) knowingly, and with intent to defraud, produces, traffics in, has control or custody of, or possesses device-making equipment;
- (5) shall, if the offense affects interstate or foreign commerce, be punished as provided in subsection (c) of this section.

(b)

- (1) Whoever attempts to commit an offense under subsection (a) of this section shall be punished as provided in subsection (c) of this section.
- (2) Whoever is a party to a conspiracy of two or more persons to commit an offense under subsection (a) of this section, if any of the parties engages in any conduct in furtherance of such offense, shall be fined an amount not greater than the amount provided as the maximum fine for such offense under subsection (c) of this section or imprisoned not longer than one-half the period provided as the maximum imprisonment not longer than the amount provided as the maximum fine for such offense under subsection (c) of this section or imprisoned not longer than one-half the period provided as the maximum imprisonment for such offense under subsection (c) of this section, or both.

(c) The punishment for an offense under subsection (a) or (b)(1) of this section is ...

- (1) a fine of not more than the greater of \$10000 or twice the value obtained by the offense or imprisonment for not more than ten years, or both, in the case of an offense under subsection (a)(2) or (a)(3) of this section which does not occur after a conviction to commit an offense punishable under this paragraph;
- (2) a fine of not more than the greater of \$50000 or twice the value obtained by the offense or imprisonment for not more than fifteen years, or both, in the case of an offense under subsection (a)(1) or (a)(4) of this section which does not occur after a conviction for another offense under either such subsection, or an attempt to commit an offense punishable under this paragraph; and
- (3) a fine of not more than the greater of \$100000 or twice the value obtained by the offense or imprisonment for not more than twenty years, or both, in the case of an offense under subsection (a) of this section, or an attempt to commit an offense punishable under this paragraph.

(d) The United States Secret Service shall, in addition to any other agency having such authority, have the authority of the United States Secret Service shall be exercised in accordance with an agreement which shall be entered into by the Secretary of the Treasury and the Attorney General.

(e) As used in this section...

- (1) the term "access device" means any card, plate, code, account number or other means of account access that can be used, alone or in conjunction with another access device, to obtain money, goods, services, or any other thing of value, or that can be used to initiate a transfer of funds (other than a transfer originated solely by paper instrument);
- (2) the term "counterfeit access device" means any access device that is counterfeit, fictitious, altered, or forged, or an identifiable component of an access device or a counterfeit access device;
- (3) the term "unauthorized access device" means any access device that is lost, stolen, expired, revoked, canceled, or obtained with intent to defraud;
- (4) the term "produce" includes design, alter, authenticate, duplicate, or assemble;
- (5) the term "traffic" means transfer, or otherwise dispose of, to another, or obtain control of with intent to transfer or dispose of; and
- (6) the term "device-making equipment" means any equipment, mechanism, or impression designed or primarily used for making an access device or a counterfeit access device.

(f) This section does not prohibit any lawfully authorized investigative, protective, or intelligence activity of a law enforcement agency of the United States, a state or a potential subdivision of a State, or of an intelligence agency of the United States, or any activity authorized under title V of the Organized Crime Control Act of 1970 18 U.S.C. note prec.8481

TITLE 18 SECTION 1341., Frauds and swindles

Whoever, having devised or intending to devise an scheme or artifice to defraud, or for obtaining money or property by means of false or fraudulent pretenses, representation, or pretenses, representations, or promises, or to sell dispose of, loan, exchange, alter, give away, distribute, supply, or furnish or procure for unlawful use any counterfeit or spurious coin, obligation, security, or other article, or anything represented to be or intimated or held out to be such counterfeit, or spurious article, for the purpose of executing such scheme or artifice or attempting so to do, places in any post office or authorized depository for mail matter, any matter or thing whatever to be sent or delivered by the Postal Service, or takes or receives therefrom, any such matter or thing, or knowingly causes to be delivered by mail according to the direction thereon, or at the place at which it is directed to be delivered by the person to whom it is addressed, any such matter or thing, shall be fined not more \$1000 or not more than five years, or both.

TITLE 18 SECTION 1343. Fraud by wire, radio, or television.

Whoever, having devised or intending to devise any scheme or artifice to defraud, or for obtaining money or property by means of false or fraudulent, pretenses, represes, representations, or promises, transmits or causes to be transmitted by means of wire, radio, or television communication in interstate or foreign commerce, any writings, signs, signals, pictures, or sounds for the purpose of executing such scheme or artifice, shall be fined not more than \$1000 or imprisoned not more than five years, or both.

ศูนย์วิทยุโทรคมนาคม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

United Kingdom

S 15 Theft Act 1968

- (1) "a person who by any deception dishonestly obtains property belonging to another, with the intention of permanently depriving the other of it, shall on conviction on indictment be liable to imprisonment for a term not exceeding ten years.
- (2) For the purposes of this section a person is to be treated as obtaining property if he obtains ownership, possession or control of it, and "obtain" includes obtaining for another or enabling another to obtain or to retain...
- (3)
- (4) for the purposes of this section "deception" means any deception (whether deliberate or reckless) by words or conduct as to fact or as to law, including a deception as to the present intentions of the person using the deception or any other person."

S 16 Theft Act 1968

- (1) "A person who by any deception dishonestly obtains for himself or another any pecuniary advantage shall on conviction on indictment be liable to imprisonment for a term not exceeding five years.
- (2) The cases in which a pecuniary advantage within the meaning of this section is to be regarded as obtained for a person are cases where
 - (a) any debt or charge for which he makes himself liable or is or may become liable (including one not legally enforceable) is reduced or in whole or in part evaded or deferred;
 - (b) he is allowed to borrow by way of overdraft..."

Subsection (2) (a) above has been replaced by s.5(5) of the Theft Act 1978, and replaced by s.2

S20 Theft Act 1968

- (2) A person who dishonestly, with a view to gain for himself or another or with intent to cause loss to another, by deception procures the execution of a valuable security shall on conviction on indictment be liable to imprisonment for a term not exceeding seven years; and this subsection shall apply in relation to the making [or] acceptance...in whole or in part of a valuable security, and in relation to the signing or sealing of any paper or other material in order that it may be made or converted into, or used or dealt with as, a valuable security, as if that were the execution of a valuable security.”
- (3) “any document creating, transferring, surrendering or releasing any right to, in or over property, or authorizing the payment of money or delivery of any property, or evidence the creation, transfer, surrender or release of any such right, or the payment of money or delivery of any property, or the satisfaction of any obligation.”

S22 Theft Act 1968

- (1) “A person handles stolen goods if (otherwise than in the course of stealing) knowing or believing them to be stolen goods he dishonestly receives the goods, or dishonestly undertakes or assists in their retention, removal, disposal or realization by or for the benefit of another person, or if he arranges to do so.
- (2) A person guilty of handling stolen goods shall on conviction on indictment be liable to imprisonment for a term not exceeding fourteen years.”

S25 Theft Act 1968

- (1) “A person shall be guilty of an offense if, when not at his place of abode, he has with him any article for use in connection with any burglary, theft or cheat....
- (2) where a person is charged with an offense under this section, proof that he had with him any article made or adapted for use in committing a burglary, theft or cheat shall be evidence that he had it with him for such use”

S 1 Theft Act 1978

- (1) “a person who by deception dishonestly obtains services from another shall be guilty an offense.
- (2) It is an obtaining of services where the other is induced to confer a benefit by doing some act, or causing or permitting some act to be done, on the understanding that the benefit has been or will be paid for.”

S 2 Theft Act 1978

- (1) “...where a person by any deception
- (a) dishonestly secures the remission of the whole or part of any existing liability to make a payment, whether his own liability or another's; or
- (b) with intent to make permanent default in whole or in part on any existing liability to make a payment, or with intent to let another do so, dishonestly induces the creditor or any person claiming payment on behalf of the creditor to wait for payment (whether or not the due date for payment is deferred) or to forgo payment; or
- (c) dishonestly obtains any exemption from abatement of liability to make a payment;

he shall be guilty of an offense.”

S1 the Forgery and counterfeiting Act 1981

“A person is guilty of forgery if he makes a false instrument, with the intention that he or another shall use it to induce somebody to accept it as genuine, and by reason of so accepting it to do so or not to do so some act to his own or any other person's prejudice.”

S3 of the Forgery and Counterfeiting Act 1981

“It is an offense for a person to use an instrument which is, and which he knows or believes to be, false, with the intention of inducing somebody to accept it as genuine, and by reason of so accepting it to do so or not to do some act to his own or any other person's prejudice.”

S 5 of the Forgery and Counterfeiting Act 1981

- (1) "It is an offense for a person to have in his custody or under his control an instrument to which this section applies which is, and which he knows or believes to be, false, with the intention that he or another shall use it to induce somebody to accept it as genuine...."
- (2) "It is an offense for a person to have in his custody or under his control, without lawful authority or excuse, an instrument to which this section applies which he knows or believes to be, false."
- (3) "It is an offense for a person or to have in his custody or under his control a machine or implement...which to his knowledge is or has been specially designed or adapted for the making of an instrument to which this section applies, with the intention that he or another shall make an instrument to which this section applies which is false and he or another shall use the instrument to induce somebody to accept it as genuine..."
- (4) "It is an offense for a person to make or to have in his custody or under his control a machine which has been specially designed or adapted for the making of false credit card, with out authority or excuse."

S 6 of the Forgery and Counterfeiting Act 1981

"A person guilty of an offense shall be liable to imprisonment for a term not exceeding ten years."

S84 Consumer Credit Act 1974

- (1) Section 83 does not prevent the debtor under a credit -token agreement from being made liable to extent of £ 50 (or the credit limit if lower) for loss to the creditor arising from use of the credit-token by others persons during a period beginning when the credit-token ceases to be in the possession of any authorized person and ending when the credit-token is once more in the possession of an authorized person.
- (2) Section 83 does not prevent the debtor under a credit-token agreement from being made liable to any extent for loss to the creditor from use of the credit-token by a person who acquired possession of it with the debtor's consent.

- (3) Subsection(1) (2) shall not apply to any use of the credit-token after the creditor has been given oral or written notice that it is lost or stolen, or is for any other reason liable to misuse.
- (4) Subsection (1) and (2) shall not apply unless there are contained in the credit-token agreement in the prescribed manner particulars of the name, address and telephone number of a person stated to be the person to whom notice is to be given under subsection (3).
- (5) notice under subsection (3) takes effect when received, but where it is given orally, and the agreement so required, it shall be treated as not taking effect if not confirmed in writing within seven days.
- (6) Any sum paid by the debtor for the issue of the credit-token, to the extent (if any) that it has not been previously offset by use made of the credit-token, shall be treated as paid towards satisfaction of any liability under subsection (1) or (2)
- (7) The debtor, the creditor, and any person authorized by the debtor to use the credit-token, shall be authorized person for the purpose of subsection (1).
- (8) Where two or more credit-tokens are given under one credit-token agreement, the preceding provisions of this section apply to each credit-token separately.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก 2

ร่างพระราชบัญญัติบัตรเครดิต พ.ศ. 2537

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบัตรเครดิต พ.ศ.2537”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด 1

บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

- (1) บัตรเครดิต หมายถึง บัตร เอกสาร หรือวัตถุอื่นใด อันได้มีการจัดทำให้ปรากฏความหมายด้วยอักษร ตัวเลข หรือสัญลักษณ์อื่นใด พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของอายุบัตร อันเป็นการให้สินเชื่อเฉพาะตัวแก่ผู้ถือบัตรเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินตรา ทรัพย์สิน สิ่งของ แร่งงาน หรือการได้รับบริการอื่นใด

อนึ่ง บัตรเครดิต ให้ถือว่าเป็นเอกสารสิทธิอย่างหนึ่ง

- (2) สัญญาบัตรเครดิต หมายถึง สัญญาซึ่งบุคคลหนึ่ง เรียกว่า ผู้ถือบัตร แสดงเจตนาโดยทำเป็นหนังสือต่อบุคคลอีกบุคคลหนึ่ง เรียกว่า ผู้ออกบัตร ให้ดำเนินการออกบัตรเครดิตให้แก่ตนโดยยินยอมเข้าสู่กพันตนตามข้อกำหนด และเงื่อนไขต่าง ๆ ของผู้ออกบัตร และผู้ออกบัตรได้ตกลงยินยอมออกบัตรเครดิตให้ตามทีว่ำนั้
- (3) รอบบัญชี หมายถึง รอบระยะเวลาการใช้จ่ายของผู้ถือบัตร ซึ่งผู้ถือบัตรเป็นผู้กำหนด
- (4) รอบระยะเวลาการเรียกเก็บเงิน หมายถึง รอบระยะเวลาซึ่งผู้ออกบัตรกำหนดขึ้นเพื่อเรียกเก็บเงินจากผู้ถือบัตร

- (5) ใบแจ้งหนี้ หมายถึง เอกสารที่ผู้ออกบัตรจัดส่งให้แก่ผู้ถือบัตร โดยแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดการใช้จ่ายในแต่ละรอบบัญชี เพื่อให้ผู้ถือบัตรตรวจสอบและชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่ใบแจ้งหนี้กำหนด
- (6) ใบเซ็นด์ชื้อ หมายถึง เอกสารที่ผู้จัดตั้งร้านค้าสมาชิกให้แก่ร้านค้าสมาชิกของตน เพื่อให้ผู้ถือบัตรลงนามเป็นหลักฐานในการซื้อขายหรือในกรณีอื่น อันเป็นการแสดงว่า ผู้ถือบัตรได้ไปซึ่งเงินตรา ทรัพย์สิน สิ่งของ แรงงาน หรือการได้รับบริการอื่นใด โดยร้านค้าสมาชิกสามารถที่จะนำหลักฐานดังกล่าวมาเรียกเก็บเงินจากผู้จัดตั้งร้านค้า ตามเงื่อนไขที่ตกลงกันไว้ในสัญญา
- (7) ผู้จัดตั้งร้านค้าสมาชิก หมายถึง บุคคลซึ่งได้ทำสัญญากับร้านค้าสมาชิกว่ายินยอมที่จะชำระเงินให้แก่ร้านค้าสมาชิกตามหลักฐานใบเซ็นด์ชื้อ ภายใต้ข้อตกลงหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา
- (8) ร้านค้าสมาชิก หมายถึง บุคคลที่ผู้จัดตั้งร้านค้าสมาชิกตกลงให้เป็นผู้รับบัตรเครดิต
- (9) การเรียกเก็บเงินคืน หมายถึง การที่ผู้ออกบัตรเรียกเก็บเงินที่ได้ชำระหนี้แทนผู้ถือบัตรไปก่อนคืนจากผู้จัดตั้งร้านค้าสมาชิก อันมีเหตุมาจากผู้จัดตั้งร้านค้าสมาชิก หรือร้านค้าสมาชิกของผู้จัดตั้งร้านค้าสมาชิกนั้นปฏิบัติผิดกฎ เงื่อนไข หรือข้อตกลง
- (10) เบี้ยปรับ หมายถึง ดอกเบี้ยและเงินค่าปรับ อันเกิดจากผู้ถือบัตรนัด ไม่ชำระหนี้ให้แก่ผู้ออกบัตรตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขตามสัญญาบัตรบัตรเครดิต และกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบแจ้งหนี้

มาตรา 4 การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตดำเนินการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนของเจ้าพนักงาน หรือเพื่อป้องกันความเสียหาย หรือเพื่อป้องกันการทุจริต ท่านให้กระทำได้

มาตรา 5 สิทธิประโยชน์อันเกิดจากบัตรเครดิตเป็นอันระงับเมื่อ

- (1) ผู้ถือบัตรเครดิตถึงแก่กรรม
- (2) ผู้ถือบัตรเครดิตถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด
- (3) บัตรเครดิตที่มีการแจ้งหาย ถูกขโมย
- (4) บัตรเครดิตที่หมดอายุการใช้ตามที่ระบุไว้บนหน้าบัตร
- (5) บัตรเครดิตซึ่งผู้ออกบัตรได้ยกเลิก

- (6) บัตรเครดิตซึ่งผู้ถือบัตรได้ยกเลิก
- (7) ผู้ถือบัตรเลิกกิจการ
- (8) บัตรเครดิตถูกทำลายทั้งหมดหรือบางส่วน

มาตรา 6 ในกรณีที่ผู้ถือบัตรถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ให้เจ้าหนี้นำมามูลหนี้อันเกิดจากการใช้บัตรเครดิต ที่เกิดขึ้นก่อนวันประกาศคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดในราชกิจจานุเบกษา ยื่นขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายได้

มาตรา 7 นอกจากที่มีกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้นำกฎ และหรือข้อบังคับ และหรือระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับบัตรเครดิตอันถือปฏิบัติกันเป็นสากลมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 2

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้สัญญา

มาตรา 8 ผู้ถือบัตรมีหน้าที่และความรับผิดชอบ

- (1) แจ้งกำหนดวงเงิน ให้แก่ผู้ถือบัตร
- (2) จัดส่งใบแจ้งหนี้ให้แก่ผู้ถือบัตร
- (3) ชำระเงินอันเกิดจากการใช้บัตรเครดิตของผู้ถือบัตรแทนผู้ถือบัตร

มาตรา 9 ผู้ถือบัตรมีหน้าที่และความรับผิดชอบ

- (1) เก็บรักษาคู่มือบัตรเครดิต และหรือรหัสไว้ให้ปลอดภัย สำหรับรหัสให้ถือเป็นความลับเฉพาะผู้ถือบัตรเท่านั้น
- (2) ตรวจสอบรายการใช้จ่ายในใบแจ้งหนี้ หากไม่ถูกต้องประการใดให้โต้แย้งเป็นหนังสือต่อผู้ถือบัตรภายในเจ็ดวัน นับแต่วันครบกำหนดชำระเงินที่ระบุไว้ในใบแจ้งหนี้ มิฉะนั้นถือว่ารายการใช้จ่ายตามใบแจ้งหนี้นั้นเป็นอันถูกต้อง
- (3) ชำระหนี้ตามใบแจ้งหนี้ให้แก่ผู้ถือบัตรภายในวันที่กำหนดไว้ในใบแจ้งหนี้
- (4) ในกรณีที่บัตรเครดิตสูญหาย ถูกขโมย ผู้ถือบัตรจะต้องแจ้งให้ผู้ถือบัตรทราบโดยพลัน และต้องรับผิดชอบรายการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นก่อนที่ผู้ถือบัตรจะได้รับแจ้ง ในกรณีที่มียาการ

ใช้ถ่ายภาพหลังจากที่ผู้ออกบัตรได้รับแจ้งแล้ว ความรับผิดชอบของผู้ถือบัตรและผู้ออกบัตรให้เป็นไปตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในสัญญาบัตรเครดิต

- (5) ผู้ถือบัตร จะต้องใช้บัตรเครดิตและหรือรหัสเป็นการเฉพาะตัว ห้ามมิให้ผู้อื่นใช้แทนหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นใช้แทนตน
- (6) ผู้ถือบัตร จะต้องใช้บัตรเครดิตภายในวงเงินที่ผู้ออกบัตรกำหนดไว้ เว้นเสียแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ออกบัตร
- (7) ผู้ถือบัตรหลักและผู้ถือบัตรเสริม ท่านให้รับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม

มาตรา 10 หน้าที่และความรับผิดชอบของร้านค้าสมาชิก

- (1) มอบหลักฐาน สำเนาใบเซ็นตั้งชื่อฉบับผู้ถือบัตรให้แก่ผู้ถือบัตร
- (2) เก็บรักษาสำเนาใบเซ็นตั้งชื่อฉบับของร้านค้าไว้ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (3) เก็บรักษา คู่มือ อุปกรณ์ เครื่องใช้ และเอกสารในการบันทึกหลักฐานใบเซ็นตั้งชื่อให้อยู่ในปลอดภัย หากมีการสูญหาย หรือชำรุดบกพร่อง ต้องแจ้งให้ผู้จัดตั้งร้านค้าสมาชิกทราบโดยพลันและหากผู้จัดตั้งร้านค้าสมาชิกบอกเลิกสัญญา ต้องจัดส่งคืนให้ผู้จัดตั้งร้านค้าสมาชิก

มาตรา 11 หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้จัดตั้งร้านค้าสมาชิก

- (1) ชำระเงินให้แก่ร้านค้าสมาชิกตามหลักฐานใบเซ็นตั้งชื่อ ภายใต้กฎ เงื่อนไขและข้อกำหนดในสัญญา
- (2) จัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่ถูกระงับการใช้ แจ้งยกเลิก หาย หรือถูกขโมยให้แก่ร้านค้าสมาชิก
- (3) จัดหาอุปกรณ์ เอกสาร เครื่องใช้ ในการบันทึกใบเซ็นตั้งชื่อให้แก่ร้านค้าสมาชิก

หมวด 3

ลักษณะความผิดและโทษทางอาญา

มาตรา 12 ผู้ใด โดยทุจริต ปลอม หรือแปลงบัตรเครดิต วัสดุ วัตถุ อุปกรณ์ เครื่องใช้ หรือเอกสารใดๆ อันเกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต ผู้นั้นระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท ถึงสามแสนบาท

มาตรา 13 ผู้ใด โดยทุจริต นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกนอกราชอาณาจักร จำหน่าย เสนอ จำหน่าย ซึ่งบัตรเครดิตปลอม หรือแปลง หรือบัตรเครดิตที่มีชื่อของตน ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่เจ็ดปี ถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท ถึงสองแสนบาท

มาตรา 14 ผู้ใด ใช้บัตรเครดิตโดยมีเจตนาทุจริต ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปี ถึงสิบปีและปรับตั้งแต่เจ็ดหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

มาตรา 15 ผู้ใด โดยทุจริต พกพา หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งบัตรเครดิตปลอม หรือแปลง หรือบัตรเครดิตที่มีชื่อของตน หรืออุปกรณ์ เครื่องใช้ หรือเอกสารใดๆ อันเกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต ผู้นั้นต้องระวางโทษตั้งแต่สามปี ถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา 16 ผู้ใด โดยทุจริตจัดทำขึ้น นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกนอกราชอาณาจักร จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง หรือควบคุมซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเอกสาร หรือวัสดุ หรือวัตถุ ซึ่งตนรู้ว่า ได้มีการออกแบบ หรือคัดแปลง หรือเตรียมการ เพื่อที่จะผลิตบัตรเครดิต หรือเอกสารอันเกี่ยวข้องกับบัตรเครดิตนั้น ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป

มาตรา 17 ผู้ใด ชำระค่าราคาสินค้า บริการ หรือเงินสด โดยใช้บัตรเครดิต โดยรู้ว่าตนไม่สามารถชำระเงินค่าสินค้า บริการ หรือเบิกเงินสดนั้นให้แก่ผู้ออกบัตรได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีและปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป

มาตรา 18 ผู้ใด โดยทุจริต ซ่อนเร้น จำหน่าย พาเอาไป ซื้อมีหรือรับโดยประการใด ซึ่งบัตรเครดิตปลอม แปลง หรือเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเอกสาร หรือวัสดุ หรือวัตถุใดที่ใช้ในการผลิตบัตรเครดิต หรือเกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 19 ผู้ใด ขอมให้ผู้อื่นใช้บัตรเครดิตซึ่งตนรู้อยู่แล้วว่าเป็นบัตรเครดิตปลอม หรือแปลง หรือเป็นการใช้โดยปราศจากอำนาจ เพื่อชำระราคาสินค้า บริการ หรือเบิกเงินสดไม่ว่าจะได้รับผลตอบแทนจากการนั้นหรือไม่ก็ตาม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา 20 ผู้ใด ช่วยเหลือ หรือสนับสนุน ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นต้อง
รับโทษเสมือนเป็นตัวการ

มาตรา 21 บัณฑิตครีตปลอม หรือแปลง รวมทั้งเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องใช้ เอกสาร วัสดุ หรือ
วัตถุอื่น อันเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องถูกยึดและทำลาย เว้นเสียแต่ผู้
เป็นเจ้าของจะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นในการกระทำความผิด

หมวด 4

อายุความ

มาตรา 22 อายุความตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีกำหนดสิบปี ทั้งในทางแพ่งและทางอาญา

มาตรา 23 ลักษณะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือเป็นความผิดอันมิอาจขอมความได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ประวัติผู้เขียน

นางสาวจนิษฐ กันธสมบุรณ์ เกิดวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2515 จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2534 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2535



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย